

Työllä on kiire

todettiin Ylioppilaslähetysten kurssilla

Kauniaisten Raamattuopistolla syyskuun alussa pidetyllä Ylioppilaslähetysten kurssilla oli osanottajilla tilaisuus joka aamu kuulla norjalaisen nuorisosihteerin Gudmund Vinskein pitämä raamatuntutunti. Kielivaikeuksista huolimatta osanottajat tulivat hyvin toimeen tämän iloisen ja välittömän norjalaisen kanssa.

Lyhyenä haastattelutuokiona saimme tietää, että nuorisosihteeriksi Vinskein työskentelee Norjan luterilaisen Missionsambandet-nimisen järjestön palveluksessa Oslossa, ja hänen toimialueenaan on koko maa. Missionsambandet on perustettu 1890-luvulla, ja tällä hetkellä sillä on työssään n. 250 lähettä. Pääkehtäänä on Etiopia Afrikassa, ja siellä on viime aikoina ollut herätystä. Nuorisosihteeriksi Vinskeikin on ollut kaksi viisivuotista työaikaa Etiopiassa.

— Miksi lähditte lähetystyöhön?

— Jumalan kutsu tuli kohdalleni sydämen levottomuutena ja niin lähdin. En ole koskaan katunut sitä, että tottelin.

— Haluaisitteko sanoa jotakin lähetyskutsun edessä oleville nuorille?

— Lähetyskutsu ei aina ole aivan selvä. Se ei ole aina varmuutta, vaan sydämen levottomuutta. Juuri tämä levottomuus on Jumalan kutsua, ja se saattaa olla kuin tuli luissa. Silloin tulee rukoilla, että Jumala avaisi ovet lähetystyöhön, sillä Hän on luvannut johdattaa kuuliaisiin sydämiin vaeltavaa. Emme saa sanoa, että lähetys on kyllä hyvä asia ja muut saavat mennä kentälle, en minä. Jesaja vastasi oikein kutsuun: "Tässä minä olen, lähetä minut" (Jes. 6:8).

— Minkälainen on nuorison hengellinen tila maassanne? kysyimme.

— Hyvin erilaista eri paikoissa. Itäosissa maaperä on kovaa, mutta etelässä ja lännessä on ollut herätystä. Pohjoisosissa taas on vaikeaa. Suurkaupungeissa on paljon vaikeaa nuorisoa, mm. huumausaineitten väärinkäyttäjiiä.

— Millä tavalla työskentelette kadun nuorten parissa?

— Lauantai-iltaisin pidämme nk. yökokouksen klo 23 juuri heille. Vastuuta kantavat nuoret jakavat kutsuja kaduilla, elokuvateattereiden ja ravintoloiden edessä jne. Itse kokous kestää ainoastaan puoli tuntia. Siihen kuuluu laulua ja keskusteltuja omakohtaisia todistuksia, jotka esitetään yksinkertaisesti ja mukaansatempaavasti.

— Millaiset terveiset tahtoisitte jättää Suomen nuorille?

— Olen aina pitänyt Suomea herätysmaana. Toivomme Norjassa, että Suomen nuoriso veisi täällä herätystä eteenpäin. Sillä on merkitystä myös Norjalle, sillä tunnemme suurta Hengen yhteyttä suomalaisiin.

**NUORTEN SANAN
SANAN N° 40
29.9.66**

Pastori Risto Santala vieraili myös kurssilla. Hän tähdensi sitä, että Jumalan valtakunnan työllä on kiire ja meidän tulee olla siinä mukana kaikesta mielestämme, sielustamme ja voimastamme. Hengellisen elämämme pullonkaula on usein siinä, että elämme jaetuin sydämin. Parannusta tehdessämmekin jää usein jotakin "syntisäkkimme" pohjalle. Näin ei saa olla. Meillä ei myöskään ole lupa peittää Jumalan vanhurskautta omaan sydämeemme. Vaan on kerrottava siitä muille (Ps. 40:11).

— Kerran isäni putosi jähin. Eräs nainen huomasi hänet ja lähti juoksemaan läheiselle työmaalle, josta miehet lähtivät tikapuineen auttamaan isääni. He onnistuivatkin pelastamaan hänet hyisestä vedestä jo pahoin kangistuneena. Jos nainen olisi kävellyt työmaalle hitaan arvokkaasti, ja jos miehet olisivat ryhtyneet neuvottelemaan erilaisista pelastustavoista, perustaneet komitean ja valinneet vielä puheenjohtajan ja sihteerinkin, isäni olisi varmasti hukkunut jääkylmään veteen.

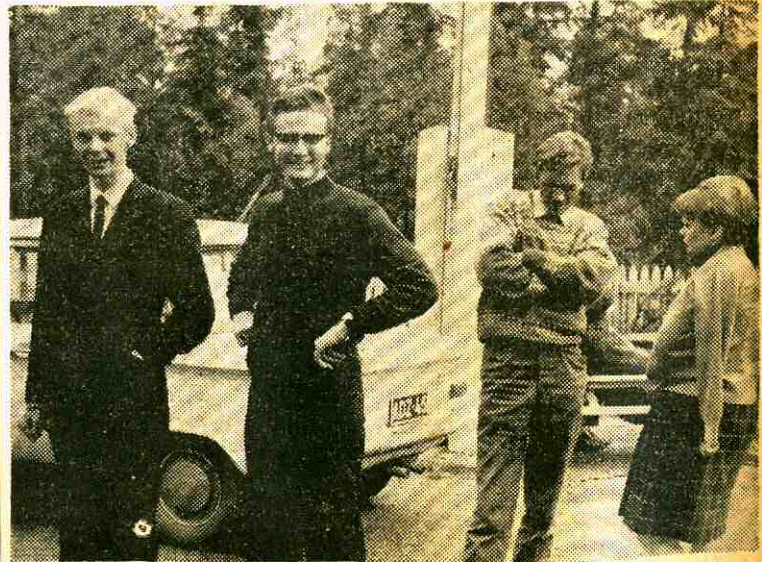
Jumalan valtakunnan työllä on tällä hetkellä kiire. Tarvitaan selkeää mieltä, joka rakastaa Jeesusta ja sieluja ja joka lähtee liikkeelle. Jos omassa sydämessämme on Jeesuksen veren puhdistus, emme saa salata Hänen armoaan ja vanhurskauttaan.

Professori Osmo Tiirilä vieraili eräänä iltana ylioppilaskurssilla puhuen siitä, miten nuoren ihmisen kaikkein polttavin kysymys on elämän tarkoituksen löytäminen. Hänelle ei riitä, että hänestä on jotakin hyötyä yhteiskunnassa, vaan hän tarvitsee myös sisäisen

iloon ja tydytyksen. Uskovalla nuorella ei ole helppoa, mutta suruttomalla on vielä paljon vaikeampaa, koska hän ei osaa iloita elämisen lahjasta. Uskovina ihmisinä meillä on syytä mitä suurimpaan iloon ja riemuun.

Usko on elämää, todellista elämää Kristuksessa ja Hänen kauttaan Jumalassa. Usko ei ole uskoa mielettömyyksiin, vaan Jumalan todellisuuksiin. Kun meillä on suuri Vapahtaja, meillä on syytä iloon.

Sinä et saanut olla mukana kurssilla, josta edellä olevat väähdykset or koottu. Sinulla on kuitenkin lupa liittyä suuren Vapahtajan seuraajiin. Sinulla on lupa tyhjentää "syntisäkkisi" pohjaan asti Jeesuksen rakastavien kasvujen edessä. Silloin sinulla on syytä suureen riemuun. Silloin sinulla on myös asiaa niiden luo, jotka eivät tunne Vapahtajaa. Jumalan valtakunnan työllä on kiire. Sekä kotimaassa että lähetyskentillä — JH.

Ylioppilaskurssin osanottajia Kauniaisten Raamattuopiston pihamaalla.